

Toimittajalta.

Mussolinia on moitittu siitä, että hän hävitti italialaisen vapaamuurariuden sulkemalla maan kaikki looshit ja kieltämällä kokonaan vapaamuurarein toiminnan. Ne jotka vain tuntevat vapaamuurariuden jalot periaatteet ja henkevän sisällön, ovat tästä pahoillaan, sillä heidän silmissään Italian diktaattori on menetellyt sokean ja pelkurimaisen tyrannin tavoin. Mutta jos on totta, mitä yhä useammat kirjoittajat väittävät, nim. että italialaiset ja yleensä romaanilaiset vapaamuurarit ovat salaisena järjestönä sekaantuneet politiikkaan, silloin ymmärrämme – vaikka emme hyväksyisikään – Mussolinin toimenpiteet.

Aikamme omatunto – ja samalla valtiollinen turvallisuus – vaatii, että kaikki poliittinen toiminta on rehellistä, avonaista ja julkista. Salaiset vehkeilyt kuuluvat menneisyyteen. Jos siis järjestö, jonka toiminta tapahtuu salassa, rupeaa politikoidmaan, on sen menettely leimattava vehkeilyksi, jota valistunut valtioviisaus ei saata hyväksyä. Äskettäin ilmestyi ranskalainen kirja, jonka tekijä oltuaan Ranskan Gran Orientin jäsen luopui koko vapaamuurariudesta, kun huomasi sen vain jonkunlaiseksi poliittiseksi puolueeksi.

Mutta vapaamuurari, joka alentuu valtiolliseen vehkeilyyn, ei olekaan enää vapaamuurari, vaan vapaamuurariuden pettjä.

Sillä mikä on vapaamuurari? Se on, kuten jokainen vapaamuurari saa oppia, moraalinen kasvatusjärjestelmä, joka käyttää avukseen symbooleja, allegorioja ja seremonioja.

Se on ennen kaikkea itsekasvatusta, sillä henkisesti täysikäiset ihmiset eivät käy koulua samalla tavalla kuin lapset. He opettavat itseään enemmän kuin heitä opetetaan.

Ja koska vapaamuurari on moraalista itsekasvatusta, on se salaista. Sillä ken tahtoo huutaa maailmalle: minä koetan kasvattaa itsestäni paremman ihmisen? Se olisi jo kaiken hyvän pettämistä. Jeesuskin sanoi: jos paastoot, älä näytä maailmalle surullista naamaa, vaan voitele kasvosi, että olisit iloisen ja kylläisen näköinen.

*

Äskeisillä kirkkopäivillä kirkkoherra Jokipii piti alustuksen russelilaisuudesta, spiritismistä ja teosofiasta ja kehotti kirkkoa ripeämpään toimintaan, jotta harhautuneetkin sielut voitettaisiin takaisin kirkon helmaan. Hän lopetti seuraavin sanoin: „Nuo liikkeet eivät ole vain harhautunutta jumalaetsintää, vaan ne ovat sairasta jumalaetsintää. Materialismi, epäusko, kuolettava ja ylpeä järkeily on tehnyt ihmisiä sairaiksi, ja heidän yrittäessään omin voimin parantua, on tuloksena tällaisia pyrkimyksiä. Kirkon ja kristittyjen tehtävä tässä sairaassa ajassa on parannusta itse

tehden antaa todistusta elävällä tavalla elävästä Kristuksesta, joka on meidän kaikkien parantaja ja hyvä paimen.“

Viimeisen lauseen hyväksyn empimättä, sillä minunkin työni on pitkin vuosikymmeniä tähdännyt juuri siihen: antaa todistusta elävästä Kristuksesta. Mutta siinä työssä ei tarvitse kieltää järkeä eikä inhimillisen järjen totuuden etsintää. Päinvastoin. Kuulin kerran juutalaisen rabbiinin synagogassa sanovan: „kristityt väittävät, että järki on nakattava penkin alle ja kiellettävä, jotta ihminen voisi uskoa. Me juutalaiset sanomme, että Jumala on antanut ihmiselle järjen sitä varten, että hänen avulla näkisi jumalallisen totuuden.“ Rabbiini puhui totta ja Luther oli tässä kohden väärässä.

En liioin hyväksy puhetta sairaudesta. Ei ole sairaaloista etsiä totuutta. Päinvastoin. Totuuden etsiminen on terveen järjen tunnusmerkki. Mutta siinä kirkkoherra Jokipii on oikeassa, että kun ei kirkko näytä ihmisille tietä totuuden luo, joutuvat parhainmatkin etsijät helposti harhaan.

Toinen kysymys on, kykeneekö kirkko näyttämään ihmisille tietä? Ja siihen kysymykseen on vain yksi vastaus: ainoastaan siinä määrin kuin kirkko ja sen edustajat seuraavat *Kristusta jokapäiväisessä ajatuksessa, puheessa ja elämässä*, – ainoastaan siinä määrin kirkko kykenee näyttämään tietä.

Sitä muuten koko sydämestäni toivoisin. Siihenkin työni tähtää.

*

Ruusu-Ristimme kahdestoista vuosikokous on pääsiäisenä. Siinä tulee m. m. esitettäväksi kustannustoimintamme työsuunnitelma ja millä tavalla ruusuristolaiset y. m. asianharrastajat voivat sitä taloudellisesti tukea. Uskon, että esitys tulee saamaan osakseen kaikkien myötätunnon ja kannatuksen, sillä se on monipuolisen harkinnan ja pitkän kokemuksen tulos.